

БЕЗОПАСНОСТ НА ДВИЖЕНИЕТО ПО ПЪТИЩАТА

„Договаряме се да се пазим“

ДАБДП

Мракът

Не пускай мрака на пътя.

Всеки ден споделяме пространствата на мобилността – улиците, градовете, магистралите. Пътуваме заедно. Срещаме се, разминаваме се, пресичаме пътищата си. Понякога оставяме отрицателните емоции и нагласи да седнат зад волана вместо нас. Не пускай мрака навън. Секунда невнимание може да промени живот. Една проява на агресия може да го отнеме. Едно „няма значение“ може да се окаже най-важното решение. Когато сме на пътя, нека изберем друго. Да запалим любов – към себе си и към другите. Към човека в автомобила отсреща. Към пешеходеца на кръстовището. Към всички, с които споделяме пространството на движението.

Договаряме се да се пазим. Промяната винаги започва от нас.

Емоциите

Не слагай зад волана емоциите, които пречат на безопасността.

Тъгата, страхът, ядът и гневът са лоши съветници, защото силните емоции променят вниманието, преценката и реакциите, когато сме на път. Тъга – вниманието може да се насочи към собствените мисли и проблеми, вместо към пътя, което забавя реакциите. Страх – човек може да се напегне прекалено, да се вцепени или да реагира панически, което затруднява правилната преценка на ситуацията. Яд – намалява търпението и може да доведе до по-рисково поведение, например прибързани маневри. Гняв – силно стеснява вниманието и увеличава склонността към агресивно шофиране, превишена скорост или конфликти с други участници в движението.

Договаряме се да се пазим. Промяната винаги започва от нас.

Егото

Не позволявай на егото да диктува зад волана.

Истинската сила не е да покажеш кой е по-бърз, а да имаш самоконтрола да не доказваш нищо. Не си длъжен да отговаряш на всяка провокация. Понякога най-мъдрото действие е просто да продължиш пътя си. Една обида не заслужава риск, едно изпреварване не заслужава състезание, а егото не заслужава човешки живот. Когато превръщаме пътя в арена за собствената ни гордост, забравяме, че всички имат някого, който ги чака у дома.

Воланът е отговорност, не оръжие за доказване на превъзходство. На пътя най-силният не е този, който натиска газта, а който владее себе си. Егото иска да победиш. Разумът иска да се прибереш жив. Ти избираш кой да управлява. Договаряме се да се пазим. Промяната винаги започва от нас.

БДП се тренира

Безопасността на пътя се тренира всеки ден.

Безопасното поведение е навик, който изграждаме ежедневно. Всяка малка стъпка е тренировка за по-безопасни пътувания. Безопасността не е случайност, а ежедневна практика. Тренирай търпение и внимание. Възпитавай отговорност. Развивай толерантност. Изгради навик. Избирай безопасността. Всеки ден по-отговорни. Всеки ден по-безопасни.

Договаряме се да се пазим. Промяната винаги започва от нас.

Умората

Искаме да стигнем, да свършим работата, да излъжем времето.

Очите натежават, реакциите се забавят, но продължаваме. Едно кратко затваряне на очите на пътя е огромен риск. Ако си уморен – не тръгвай. Ако вече шофираш - спри. Отбий на безопасно място. Почини си. Потърси начин да продължиш пътуването, когато си отпочинал. Ако си сънлив, не разчитай на отворения прозорец, силната музика или волята - те не могат да заменят съня. Пътят може да почака. Работата може да почака. Светът може да почака. Избери да спреш. Зад волана не влизай в блатата на умората.

Договаряме се да се пазим. Промяната винаги започва от нас.

Рискът

Понякога опасното поведение не просто се допуска, то се насърчава - с аплодисменти, с възхищение, със снимки и видеа.

Какво всъщност възхваляваме? Умението да управляваш или готовността да рискуваш чуждия живот? Рискът не е нормална част от ежедневието. Отговорността на пътя не започва и не свършва с това как шофираме самите ние. Тя се проявява и в това как реагираме на поведението на другите. Да не мълчим, когато има реална опасност. Да подаваме сигнал, когато е необходимо и да го направим безопасно. Всеки избор има значение.

Договаряме се да се пазим. Промяната винаги започва от нас.

Смисълът

Опасността на пътя започва с компромиса, който сме позволили - с правилото, което сме пренебрегнали, с риска, който сме оправдали, с безразличието, което сме избрали.

Зад всяко лице има история. Зад всяко пътуване стои очакване. Да стигнеш, да влезеш, да останеш – това е смисълът на всички придвижвания в споделените пространства на мобилността. Помни целта. Пази смисъла. Движи се безопасно. Договаряме се да се пазим. Промяната винаги започва от нас.

Разсейването

Зад волана държим отговорността за себе си и за живота на хората около нас. На тротоара върви дете. На пешеходната пътека пресича възрастен човек. В насрещната лента пътува семейство, което се прибира у дома. Телефонът зад волана разсейва. Не позволявай на един екран да отнеме вниманието ти от истинския свят. Остави телефона. Погледни пътя. Присъствай в момента тук и сега. Запази миговете.

Договаряме се да се пазим. Промяната винаги започва от нас.

Скорост

Колко струва да докажеш, че автомобилът ти е мощен?

Какво ти носи това да натиснеш педала до край, да чуеш рева на двигателя и да покажеш на останалите колко може колата ти? Все по-опасно е, когато скоростта се превръща в самочувствие, конските сили - в средство за доказване, а споделените пътища - в импровизирана състезателна писта. Истинската мощ не е в това колко бързо можеш да караш, а в това колко добре можеш да се контролираш. Отпусни педала. Намали скоростта.

Договаряме се да се пазим. Промяната винаги започва от нас.

Научи ги

Децата не се раждат с познание за опасностите на пътя.

Най-важното е да разберат, че правилата не са просто изисквания на възрастните. Те съществуват, за да пазят човешкия живот. Като родители нека да ги учим. Като учители - да ги подготвяме. Като водачи - да ги пазим. Като общество - да не допускаме опасното поведение да се превръща в нормалност. Разкажи им за пътя. Не спирай да им говориш.

Договаряме се да ги пазим. Промяната винаги започва от нас.